

hovede, om jeg ikke modtog de Tilbud, der ere komne fra den Kant. Jeg skal derfor begynde med at anbefale Flertallets Ændringsforslag paa enhver Maade. Jeg finder dem i Grunden ganske fortræffelige, og jeg kan følge dem i et og alt, dog at jeg i en Henseende, med Hensyn til Indkomstkildebeskatningen, ikke følger Flertallet, men det Parti, hvortil jeg hører. Og det gør jeg af forskellige Grunde; men min Hovedgrund er akkurat den samme, som jeg altid tidligere har fulgt, Ønsket om at faa Skattelovene gennemførte, da de ere til Nytte for Landbruget. — Tidligere er jeg gaaet en anden Vej, idet jeg troede, at det da foreslaaede var heldigt. Nu kommer Flertallet med et Bud, som er langt bedre end de, det tidligere er kommet med; og det forekommer mig klart, at vi Landmænd maa være taknemmelige derfor og gøre, hvad vi kunne, for at faa Skattelovene gennemførte saaledes, som de nu foreligge her. Naar jeg stemmer med Flertallet, er det ganske som ved tidligere Lejligheder, fordi jeg tror, det er det klogeste at gøre det, og fordi Forslagene ere lettere gennemførlige paa den Maade. Naar jeg stemmer mod Flertallets Forslag om Indkomstkildeskatten, er det, fordi jeg haaber, at vi, naar Landstinget vil bøje sig i den Henseende og gaa med til Skattekommissionens Ønsker om at faa denne progressive Skat — som de have været saa glade ved, og som mange andre ogsaa ere tilfredse med — lettere ville kunne faa virkelig gode Skattelove igennem. Og naar jeg der stemmer for Kommissionens Forslag, er det, fordi en saadan lille Imødekommenhed lettere vil kunne hjælpe os over Vanskelighederne der.

I øvrigt maa jeg tillade mig at udtale, at de Ændringer, som ere komne fra Flertallet, unægtelig have forbavset mig i højeste Grad. Da jeg sidst havde Ordet om denne Sag her i Tinget, udtalte jeg Ønsket om, at det høje Landsting maatte komme bort fra de mange Principper og Doktriner, men jeg havde ganske sikkert ikke ventet, at Landstinget i den Grad vilde gaa bort fra Principper og Doktriner, som det tidligere har haft, og jeg havde just ikke fra den Kant ventet Forslag om Gammelskattens Afskaffelse. Jeg havde troet, man fra den Kant holdt paa Gammelskatten ligesom ogsaa paa Skovene. Jeg havde ikke tænkt, at Flertallet her uden at blinke havde lagt Skat paa Skoven som paa al Agerjord uden at tænke paa den Skovtvang, der hviler paa Skovene, og som virkelig ofte volde Skovejerne store

Vanskeligheder. Men naar jeg siger, at jeg undrer mig derover, vil jeg ogsaa sige, at jeg i højeste Grad glæder mig derover, da jeg derigennem ser, at det høje Landsting har erkendt Nødvendigheden af at imødekomme de Ønsker, der ere fremsatte fra hele Landbruget. Jeg har derved mærket, at det høje Landsting har indset, at den Modstand, der tidligere er bleven gjort over for Ønsker fra Landbruget, maatte forlades, saaledes at man nu maatte gaa ind paa de Ønsker, som i længere Tid ere rettede her til Rigsdagen. — Det er mig en stor Tilfredsstillelse, at disse Ændringsforslag ere fremkomne, for jeg erindrer, at jeg baade her i Rigsdagen og ogsaa paa Møder ude i Landet har udtalt, at jeg antog, der var stor Mulighed for, at jeg og mine Meningsfæller ikke ville blive ved at være uenige med Regeringen, men at vi, naar vi komme henad Foraaret, nok vilde blive enige med den. Nu staa vi jo saa smukt som muligt, vi ere fuldstændig enige med den høje Regering. Vi følge Flertallet her, og jeg haaber, at alle med os ville følge Flertallet. Vi ere saaledes fuldstændig enige med den høje Regering, og jeg haaber ogsaa, den vil være enig med os, men i ethvert Tilfælde staa vi otte, som vi kaldes, nu fuldstændig enig med den høje Regering. Jeg havde rigtignok ikke ventet, at det vilde være sket i den Grad. Jeg antog, at den høje Regering og Flertallet havde bøjet sig noget mod Kommissionens Forslag og taget det relativt beskedne Forslag, men jeg havde rigtignok ikke ventet fra Højres Side at se dette Skridt taget saa fuldt ud, som sket er. Uden at synes ubeskedent paa Kollegers og egne Vegne, tror jeg at kunne sige — det bliver i ethvert Tilfælde sagt fra mange Sider —, at den Imødekommenhed over for Landbruget, som nu vises fra Flertallets Side, er begrundet noget i den Stilling, som jeg og mine nærmeste Meningsfæller havde indtaget over for Skattesagen. Jeg tror altsaa, at vi i al Beskedenhed kunne rose os af at have nogen Del i den Bevægelse, som er kommen frem, men hvis det er Tilfældet, tror jeg ogsaa at kunne sige, at det er en stor Triumf for os. Det viser sig saaledes, at der ingenlunde har været nogen Aarsag tidligere til at komme med de mange haarde Ord og Beskyldninger, som ere fremkomne over for vort lille Parti for vor tidligere Stilling, men at alt det Tryksvæerte og Blæk, som er flydt over vore Hoveder, lige saa godt straks kunde være flydt i Stranden; saa havde vi været fri for megen Bitter-